

Sygn. akt VIII Cz 435/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSO Hanna Matuszewska (spr.),

Sędziowie SO Katarzyna Borowy, SO Małgorzata Maleszka

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. Z., J. Z. i B. Z.

przeciwko (...)spółce akcyjnej w W.

o zapłatę

w przedmiocie uzupełnienia wyroku

na skutek zażalenia pozwanego

na *postanowienie Sądu Rejonowego w Brodnicy*

z dnia 18 marca 2013 r.

sygn. akt I C 296/12

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek powodów z dnia 6 lutego 2013 r.,*
- 2. zasądzić od powodów solidarnie na rzecz pozwanej kwotę 330 (trzysta trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowanie zażaleniowego.*

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Brodnicy uzupełnił postanowienie z dnia 16 listopada 2012 r. zawarte w pkt 2 sentencji wyroku w ten sposób, że zasądził dodatkowo od pozwanego na rzecz powodów kwotę 5.456 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu Sąd ten wskazał, że wniosek powodów, mimo że nazwany wnioskiem o sprostowanie, w istocie dotyczył uzupełnienia postanowienia w przedmiocie przyznana im kosztów procesu w pełnej wysokości. Sąd wniosek uwzględnił, bowiem wyrok z dnia 16 listopada 2012 r. nie zawierał rozstrzygnięcia o całości kosztów postępowania, gdyż sąd winien zasądzić na rzecz powodów kwotę 11.801 zł, a zasądził 6.345 zł.

Pozwany złożył zażalenie na powyższe postanowienie, zarzucając naruszenie art. 351§ 1 k.p.c. przez uzupełnienie postanowienia z dnia 16 listopada 2012 r. zawartego w pkt. 2 sentencji wyroku, pomimo że powodowie złożyli wniosek o uzupełnienie wyroku po upływie ustawowego terminu. Zarzucił też, że postanowienie w pkt 2 sentencji wyroku

zawiera orzeczenie o kosztach, lecz w wysokości mniejszej od żądanej przez powodów, zatem winni oni złożyć zażalenie w zakresie kosztów a nie wnioski o sprostowanie czy też uzupełnienie wyroku.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz o rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Zażalenie było uzasadnione.

Nie ulega wątpliwości, że wniosek złożony przez powodów w dniu 6 lutego 2013r. nie mógł zostać rozpoznany w trybie sprostowania, ponieważ nie dotyczył niedokładności, błędu pisarskiego czy rachunkowego ani innej oczywistej omyłki w rozumieniu art. 350 § 1 k.p.c.

Nie mógł też zostać uwzględniony jako wniosek o uzupełnienie wyroku (art. 351 §1 k.p.c.).

W praktyce orzeczniczej dominuje pogląd, że orzeczenie o kosztach procesu uwzględniające tylko część żądanych kosztów i niezawierające rozstrzygnięcia o reszcie żądania oznacza implicite oddalenie tego żądania w pozostałej części, a tym samym może być kwestionowane jedynie w drodze zażalenia; jednak prezentowane jest także odmienne stanowisko, zgodnie z którym także orzeczenie niezawierające rozstrzygnięcia o całości żądania dotyczącego kosztów procesu jest niepełne i wymaga uzupełnienia (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 r. III CZP 69/11, OSNC z 2012 r. nr 4 poz.48).

Nie przesądzając tej kwestii i zakładając, że w niniejszej sprawie wniosek o uzupełnienie wyroku (zawartego w nim postanowienia o kosztach procesu) był dopuszczalny, należy stwierdzić, że został on złożony po terminie. Zgodnie bowiem z art. 351 § 1 zd. 1 k.p.c. termin do złożenia wniosku wynosi 2 tygodnie od ogłoszenia wyroku, a więc upłynął z dniem 30 listopada 2012 r. Powodowie złożyli zaś wniosek dopiero w dniu 6 lutego 2013 r.

Z tego względu Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że wniosek oddalił z mocy art. 351 §1 k.p.c. a contrario (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.).

Zgodnie z wnioskiem skarżącego Sąd, po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zasądził na jego rzecz koszty postępowania zażaleniowego obejmujące:

- zastępstwo radcy prawnego (§ 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 490), oraz - opłatę od zażalenia, ograniczoną jednak do kwoty 30 zł, gdyż zważywszy że wniosek o uzupełnienie wyroku w ogóle nie podlega opłacie, opłatę od zażalenia w tym przedmiocie należy ustalić na kwotę 30 zł (art. 14 ust 1 w zw. z art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych t.j. Dz.U.2010 poz. 90 Nr 594 ze zm.). W części przekraczającej tę kwotę opłata uiszczona przez skarżącego nie była kosztem celowym.